

Canada, deel 2

Onder het genot van koffie met gebak bij de haven besloot ik definitief om uit te checken, de volgende dag. Ilse was zo lief me bij te staan hierbij. Bij het loket zei ik tegen de oude man - een gentleman overigens - dat ik de volgende dag wilde vertrekken. 'Only for



the breakfast'? vroeg hij perplex. Yes, zei ik en Ilse vulde aan dat de kamer niet veilig is met een palang pintu en inbrekers er makkelijk bij kunnen omdat we op de tweede etage zitten. Hij ging akkoord en de betaling zou hij terugstorten op onze rekening. Dat is zeer coulant, want bij een ander hotel in BC ging de vlieger niet op.

De volgende ochtend was ik al om 5.00 uur wakker. Op het balkon genoot ik van nieuwe vogelgeluiden en het zicht op Lake Ontario.



Eekhoorntjes vanuit het bos naast het hotel, sprongen brutaal op een grote grijze container, doken erin en scharrelende er ook omheen. Kortom, ik genoot.

Plots zag ik een dier dat ik alleen in een dierentuin heb gezien. Ik kon bij benadering niet zeggen om welk dier het ging. Arme Peter die nog in dromenland was, heb ik gewekt. 'Er is een wild beest vlak onder ons balkon!' Hij schrok zich te pletter. Slaapdronken zag hij niets bijzonders dan alleen de Eekhoorns die voor ons ook geen alledaags gezicht zijn overigens. En dan, ja.....daar kwam die weer. Heel schichtig en voorzichtig verscheen z'n kopje uit het bos. Er zijn geen goede foto's van gemaakt, omdat hij bij het minste geringste geluid weer verdween, maar ik wil jullie deze slechte foto niet onthouden. Het is een raccoon....

Op de kamer was een koffiezetapparaat met koffie pads, theepads, een koelkast, tv en ook een magnetron (?!).

Wat ik met de laatste moest doen, Joost mag het weten. Ilse belde of we al uitgecheckt waren, maar het hokje van de oude man was gesloten. Dat konden we goed zien, want vanuit de hotelkamer hadden we daar een goed zicht op en er was geen beweging te bekennen. Nadat Peter binnendoor een paar keer op het loket had gebonsd, eindelijk gehoor.

Gesua heeft het navigatiesysteem alvast geprogrammeerd naar Ilse's huis. Voor het eerst reden we met z'n tweetjes in de huurauto, een donkerblauwe Pontiac. Voor Peter was het best wennen te rijden met automatische besturing. Carmin, zo heet het navigatiesysteem, zei plichtsgetrouw waar we naartoe moesten rijden. Ik weet niet meer wat eigenlijk misgegaan is, maar we kwamen in een totaal ander deel van Toronto uit. Naar later bleek dat Dudley Ave ook bestaat in een andere wijk in Toronto, maar Ilse woont in Thornhill. Te vergelijken, legde ze me later uit, een soort satellietstad zoals Capelle a/d IJssel voor Rotterdam.

Ilse belde weer waar we toch bleven en raadde ons tenslotte aan Yonge st. aan te houden, overigens de langste straat ter wereld. We moesten noord of zuid aanhouden, maar we wisten niet waar noord of zuid lag. 'Mijn God' zou oom Ventje zeggen.... We hebben er meer dan 2 uur over gedaan om haar huis te vinden. Ze liep buiten met haar hondje ons op te wachten. Tjonge, ik was inmiddels op van



de zenuwen hoor.

We reden achter haar aan richting ons nieuwe hotel, Monte Carlo Inn. Het was een wereld van verschil, dat moet ik toegeven. Later vertelde Gesua dat het

een Diamand hotel is, m.a.w. méér dan een vijf sterrenhotel. Mede dank zij haar kregen we korting. Ilse keek ook heel tevreden. Er was zelfs een kluis in de kamer naast het meubel met koffiezetapparaat, koelkast én magnetron (nog steeds Joost mag het weten). Het hotel

heeft ook een restaurant, maar 's morgens konden we daar ontbijten. Omdat Ilse daarna wat moest doen, besloot ik de koffers eindelijk uit te pakken en uit te puffen. Vervolgens heb ik lekker m'n siësta gedaan.

In de avond kwam Ilse en familie ons ophalen en we gingen eerst naar New China Town. Wat een complex aan Chinese winkels. Ik keek mijn ogen uit. Ik kocht in de gauwigheid een legging van spijkerstof waarvan ik later in BC veel profijt heb gehad. Voor het



eerst maakte ik het mee dat ik meer moest betalen dan op het prijskaartje staat. Hè hè, overal zijn de artikelen excl. BTW zoals Ilse dat eerder meldde, maar het was een koopje.

Chris stelde voor om ergens te gaan eten en ik heb nog nooit zo lekker Chinees gegeten! Ik neem mijn

woorden terug dat ik de Chinees drie keer niets vind. Het groentegerecht bleek zeewier te zijn en het smaakte zalig, evenals de bami en andere gerechten. Ik heb m'n buikje rond gegeten. Na afloop naar Tim Hortons voor koffie en gebak. Nou luitjes, het was me weer een dagje wat en tevreden dook ik in bed én met het vooruitzicht dat we morgen met z'n allen naar de Niagara watervallen gaan.



Wordt vervolgd
Mila